

γυιάς ἀπέχουσιν. Ἀπόπειρα πρὸς τροποποίησιν τοῦ ἀρχετύπου τούτου συστήματος ἀπέτυχε, διότι ἦτο φόβος μήπως ἡ νέα μέθοδος ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς σπόγγους. Δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν πόσος καιρὸς ἀπαιτεῖται, ὅπως αὐξήσῃ ὁ σπόγγος εἰς ἐμπορεύσιμον μέγεθος, καὶ πολλὰ ἀντιφατικαὶ γνῶμαι ὑπάρχουσιν· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀπὸ δώδεκα ἕως δεκαοκτῶ μηνῶν ὡς ἔγγιστα ἀπαιτοῦνται.

Ταχυδρομικαὶ μελισσοὶ

Εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Γιρνούδῃ τὸ μέσον τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ τοπικοῦ ὄρμεμφύτου τῶν μελισσῶν πρὸς μεταβίβασιν εἰδήσεων, ὅπως καὶ διὰ τῶν περιστερῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ γράφονται ἐπὶ μικροσκοπικῆς ταινίας χάρτου, τῆς ὁποίας τὸ ἄκρον προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ ἐντόμου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐγγίξῃ οὔτε τὴν κεφαλὴν οὔτε τὰ ἔλυτρα. Πειράματα κατέδειξαν ἤδη ὅτι ἡ μέλισσα ἐπιστρέφει εὐκόλως εἰς τὸ σημεῖον ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν, ἀρκεῖ ἡ ἀπόστασις νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 4—5 χιλιομέτρα, τότε δὲ τὴν διατρέχει ἐντὸς 20 μέχρις 25 λεπτῶν.

Πάλιν ἐλεφάντων

Περιηγητῆς ἐπιστρέφον ἐξ Ἰνδιῶν, παρέστη μάστις τρομερᾶς πάλης δύο ἐλεφάντων ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου. Ὁ εἷς, ὁ ἡττημένος, ἐξέβηκε μυκηθμοὺς θρηνώδεις καὶ αὐλακας αἱματώδεις περιέβρεχον τὸ σῶμά του. Μολοντοῦτο αὐτὸς ἐζήτησε νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πάλη καὶ ὤρμησεν ἐκ νέου κατὰ τοῦ νικητοῦ του. Οὗτος ὑπέστη γενναίως τὴν προσβολὴν καὶ ἀμέσως, μ' ἐν ἰσχυρὸν κτύπημα τῆς κεφαλῆς, ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν του νὰ κατακυλήσῃ τὸν λόφον, τὸν κατεδίωξε δὲ κτυπῶν ἀπηνῶς διὰ τῶν χαυλιόδοντων. Ὁ ἄλλος, καταβεβλημένος πλέον ὡς ἐκ τοῦ αἵματος, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀποβάλει, ὑπερησπίζετο λίαν ἀσθενῶς. Ἢδη οἱ χαυλιόδοντες τοῦ ἀντιπάλου εἶχον διαπεράσει σημαντικόν τι ὄργανον αὐτοῦ, καὶ τελευταῖον κτύπημα παρὰ τὴν ὠμοπλάτην ἀπετελείωσε τὸ δυστυχὲς ζῶον. Τὴν ἐπομένην ἀγέλην ὀλόκληρος ἐλεφάντων συνηθροίσθη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πάλης μετὰ τοῦ νικητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἐνσπεύρων μέγαν τοῖμον μεταξὺ τῶν ὁμοίων του. Ἐπὶ τέλους ἐξέλεξε μίαν θήλειαν καὶ τότε τὸσον ἀπειλητικῆ ἐγένετο ἡ ὄψις του, ὥστε ἡ ἀγέλη ὅλη ἐτράπη εἰς φυγὴν.

Καθαρὸς ὑπνόετις

— Γιάννη, τί κάνεις αὐτοῦ; τὰ δόντια σου πλένεις μὲ τὴ βούρσα μου;

— Ἐννοια σου, ἀρέντη, εἶνε καθαρὴ, τὴν ἔπλυα πρὶν τὴν πάρω.

Ὁ Ραγκαβῆς συνέθεσε πλεῖστα χαριέστατα ποιήματα, ἔξ ὧν δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω, διότι τὸσον ἀκριβῶς αὐτοχαρακτηρίζεται διὰ τούτου ὁ μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς νεᾶζων πρεσβύτες :

Ἐξ ἀναγνώσεων

ΚΑΛΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

Εἶσαι νέα κ' εἶμαι γέρος·
καὶ ἂν εἶμαι θά 'ντραπῶ;
Ἐντροπὴ δὲν ἔχ' ὁ ἔρω·
νέος, γέρος, σ' ἀγαπῶ.

Φεύγουν χρόνια μετὰ χρόνια·
φεύγουν, ὦρα τους καλή·
ἄς στιβάζονται τὰ χιόνια
'ς τὴ λευκὴ μου κεφαλῆ.

Λευκὴ εἶναι ἄλλη ἐνοια!
ἴθιαν ἢ αὔρα νὰ φυσᾷ
'ς τὰ μαλλιά μου τ' ἀσημένια
τὰ μαλλιά σου τὰ χρυσᾷ.

Τὸ πουλι τῆς Ἀφροδίτης
ἔχει ἄσπρο τὸ πτερό·
ἄσπρο εἶναι τὸ κλαδί της,
τὸ μυρσίνι τὸ χλωρό.

Καὶ σὺ ἄσπρη μὴ δὲν εἶσαι,
ἀνθηρὴ πορτοκαλλιά;
Μὴ λοιπὸν δυσαρσετεῖσαι
διὰ τ' ἄπρα μου μαλλιά.

Ὅλη χάρες ἂν ἡ νέα
προχωρεῖ ἀνατολή,
καὶ τῆς δύσεως ὠραία
εἶν' ἐπίσης ἡ στολιά.

Μὴ νομίζεις μὲ ῥιτίδες
πῶς τὸ πρόσωπο χαλᾷ;
Καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶδες
μὲ ῥιτίδες πῶς γελᾷ;

Καὶ ἂν ἄρχισαν οἱ πάγοι
νὰ μαραίνουν τὰ κλαδιά,
τὸ ξεροκλαδὸ ὡς πῶγ·
ἔχω πράσινη καρδιά.

Στοὺς χοροὺς καὶ 'στὰ παιχνίδια
ῥίχνω πέρα τὸ ῥαβδί,
κ' ἡ καρδιά μου εἶν' ἡ ἴδια,
δὲν γερνᾷ, δὲν ἀπαυδεῖ.

Ἐχω ὄμμα γηραλέο,
ὅμως αἴσθημα νωπὸ,
κ' ὄσφ ζῶ, λαλῶ, καὶ πνέω,
θὰ γελῶ καὶ θ' ἀγαπῶ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ πρό τιων ἡμερῶν ἀποθανῶν Μ. Δουξ τῆς Ῥωσίας Κωνσταντῖνος Νικολάεβιτς, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ἦτο ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β', πατὴρ δὲ τῆς ἡμετέρας Βασιλίσσης

Ὀλγος καὶ θεῖος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ἐγεννήθη τὴν 21/3 Σεπτεμβρίου 1827 καὶ εἶχε τὸν βαθμὸν ναυάρχου καὶ γενικοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ ἄλλους ἐπίσημους τίτλους. Ὁ ἀποθανὼν εἶχε νυμφευθῆ τὴν πριγκίπισσαν Ἀλεξάνδραν Ἰωσηφόβησαν τοῦ Σάξεν Ἀλτεμβούργου καὶ κατέλιπε τέσσαρα τέκνα.

— Κατὰ τινὰ ἐπίσημον ἀπογραφικὴν σημείωσιν οἱ κατὰ τὸ ἐνδεκάμηνον διάστημα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου 1891 εἰς Ἀμερικὴν καὶ Αὐστραλίαν μεταναστεύσαντες Γερμανοὶ ἀνῆλθον εἰς 117,114.

— Ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δορπάτ εὐρέθησαν 600 χειρόγραφα μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας γεγραμμένα ῥωσιστῶν, σουηδιστῶν, γερμανιστῶν, λατινιστῶν καὶ γαλλιστῶν, καὶ διαφωτισθέντα πολλὰ μέρη τῆς ἱστορίας τοῦ 18 αἰῶνος. Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει καὶ 60 ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως Γουσταύου Ἀδόλφου ἀναγόμενα εἰς τὰ ἔτη 1613, 1617 καὶ 1629. Ὡς πρὸς τὴν εἰρήνην τῆς Βεσφαλίας ἰδίως διὰ τοῦ νέου τούτου εὐρήματος παρέχονται πηγαὶ ὅλως ἀγνωστοί.

— Κατὰ τὸ 1891 ἀπέθανον ἐν Ἀθήναις 2,298 ἄνθρωποι, ἐξ ὧν οἱ 80 ἐκ τυχαίων συμβάντων, φόνων ἢ ἄλλων ἀπευκταίων.

— Αἱ ὁδοὶ τοῦ Ὀνολοουῦ, πρωτεύουσος τῶν νήσων Χαβάι, φωτίζονται δι' ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων· λειτοροῦν δ' ἐκεῖ τὸ τηλεφώνον καὶ προεχθῶς οἱ τροχιόδρομοι θ' ἀρχίσουν νὰ κινῶνται δι' ἠλεκτρισμοῦ.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσάρων αἰῶνων ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἢ Ἰσπανικῆς κυβερνήσεως ἐτοιμάζει εορτὰς καὶ πανηγύρεις κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, πλὴν ἄλλων δὲ καὶ ἐκθέσεις διεθνεῖς καὶ συνέδρια. Αἱ ἐκθέσεις αὗται εἶνε· ἡ Ἰστορικὴ Ἀμερικανικὴ Ἐκθεσις, περιλαμβάνουσα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Ἰστορικὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἐκθεσις περιλαμβάνουσα ἀντικείμενα μαρτυροῦντα τὸν βαθμὸν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀνακαλύψεως, καὶ αἱ δύο δ' ἐν Μαδρίτῃ. Τρίτη ἐκθεσις εἶνε ἡ Βιομηχανικὴ καὶ τετάρτη ἡ Καλλιτεχνικὴ. Συνέδρια δὲ τὰ ἐξῆς· τῶν Ἀμερικανιστῶν, ἐν Οὐέλβα, τῶν Ἀνατολιστῶν ἐν Σεβίλλῃ καὶ τὸ Γεωγραφικὸν συνέδριον τῶν Ἰσπανῶν, Πορτογάλων καὶ Ἀμερικανῶν ἐν Μαδρίτῃ.

— Τὰ καναρινία κατέστησαν ἀπὸ τινος δημοφιλέστατα πηγὰ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, εἶνε δὲ πολυαριθμότατα καὶ ἐταίρια συνέστησαν πρὸς διάδοσιν καὶ προστασίαν αὐτῶν. Δύο δ' ἐκθέσεις καναρινίων ἐγένοντο ἡ μία κατὰ Δεκέμβριον ἐν Καρλσρούῃ καὶ ἡ ἄλλη κατὰ Ἰανουάριον ἐν Βερολίνῳ.

— Ἡ ἐπιστολή, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐρνεστον Κούρτιον κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον τῆς διδακτορικῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ἔχει ὡς ἐξῆς: «Πεντήκοντα ἔτη παρήλθον σήμερον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνηγορεύθη διδάκτωρ ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τῆς Χάλλης. Εἶνε ἀπαιτήσεις τῆς καρδίας μου νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὴν παρουσίαν ἡμέραν τὰ θερμώτατά μου συγχαρητήρια. Κατὰ τὰ μακρὰ ταῦτα ἔτη παρηγάγετε ἐξοχα ἔργα, εἴτε διδάσκοντες μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἀκαταπόνητου ἐπιμελείας τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεότητα εἴτε συγγραφοῦντες. Εἰς τὴν ὑμετέραν δραστηριότητα ὀφείλει ἡ ἐπιστήμη πρὸ πάντων τὴν σημερινὴν ἀκμὴν τῆς ἀρχαιολογίας. Ἰδιαίτερος ὅμως ἐκτιμῶ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, ἃς παρέσχετε εἰς τὸν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυθέντα πατέρα μου, ὅστις ἐν Ὑμῖν ὄχι μόνον τὸν πολυετὴ διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ τὸν πιστὸν φίλον καὶ σύμβουλον ἔχοντα τοιαῦτα ἐξαίρετα τοῦ χαρακτήρος

προσόντα ἐξόχως ἐτίμα. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸ πνεῦμα ἐκείνου πράττω, ἀπονέμων ὑμῖν ὡς σημείον τῆς τιμῆς καὶ εὐγνωμονήσεως μου τὸν Ἀστέρα τοῦ Οἰκιακοῦ Τάγματος τῶν Χοεντζόλλερν».

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Γραφὴ Ἀναρχωμένη

Ἀναρχωμένη γραφὴ ἢ ἀνερχωμένη λέγεται ἐκείνη, τῆς ὁποίας αἱ γραμμαὶ καὶ τὰ γράμματα ἀνέρχονται πρὸς τὸ ἀριστερὸν ἐπάνω μέρος τοῦ χάρτου. Καὶ ἄλλοτε μὲν ἕκαστον γράμμα ὁλόκληρον φαίνεται ἔχον τὴν τάσιν αὐτὴν τῆς ἀνόδου, ἄλλοτε δὲ μόνον τὸ τέλος τοῦ γράμματος, ἐνῶ τὸ λοιπὸν σῶμα ἤρμευε εἰς εὐθείαν στάσιν.

Οἱ ἔχοντες τοιαύτην γραφὴν εἶνε μάταιοι καὶ φιλόδοξοι. Οὕτω γράφει ὁ Βίσμαρκ καὶ ἔγραψεν ὁ Μέγας Ναπολέων. Οἱ ὑποκρύπτοντες τὰ προσόντα ταῦτα ἐκ ψευδοῦς μετριοφροσύνης ἢ δειλίας, ἔχουσι μὲν εὐθεῖαν τὴν γραφὴν, ἀλλ' ἡ ὑπογραφή των ἀνασχιρτᾷ πρὸς τὸ τέλος.

Ἐν γένει οἱ γράφοντες δι' Ἀναρχωμένης γραφῆς ἔχουσι τὰ ἐξῆς ἠθικὰ προσόντα: *Φιλοδοξίαν, ματαιότητα, δίψαν ἐπαίνων, ἀγάπην πρὸς τὰ μεγαλεῖα, ἐπιτήθειαν διακρίσεων καὶ προτιμήσεων.*

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο συνεδρίασις τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, καθ' ἣν πρῶτος ὁ διευθυντὴς κ. Βαλδσταῖν ὠμίλησε περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ ἐξάρας τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Ραγκαβῆ, εἶπε, θέλει σήμερον ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολὴ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας, εἰς ἃς ἐκεῖνος τὴν πρώτην ὥθησιν ἔδωκε τὸ 1854. Τὰς προσεχεῖς ἀνασκαφὰς θ' ἀρχίσῃ πρὸς ἀνάμνησιν αὐτοῦ ἐν τῷ Ἡραίῳ τοῦ Ἀργεῶν. Ἀκολουθῶς ὁ κ. Γιούγκ ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Σικυωνίων ἀνασκαφῶν, αἵτινες ἀρξάμεναι πρὸ 6 ἐτῶν ἐπερατώθησαν ἤδη. Τρίτος ὠμίλησεν ὁ κ. Δὲ Κοῦ περὶ τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους. Τὸ γνωστότατον τοῦτο εἰς πάντας μνημείων εἶνε ἐν τούτοις εἰς πάντα τὰ νεώτερα συγγράμματα κακῶς δημοσιευμένον. Τὸ λάθος ἀνάγεται μέχρι τοῦ Στούαρτ καὶ Μπαρέττ, οἵτινες τὸ 1762 τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων ἐσφαλμένως ἀπίδωκαν. Τέλος ὁ κ. Βάλδσταῖν ὠμίλησε περὶ τοῦ τετάρτου ποιήματος τοῦ Ἡρώδα ἢ Ἡρώδα, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἐδημοσιεύθησαν ἐκ τοῦ παπύρου τοῦ ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσεῖῳ τοῦ Λονδίνου. Τὸ ποίημα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ζωηρὰν σκηνὴν ἐπισκέψεως δύο γυναικῶν καὶ μιᾶς ἀμφιπόλου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἡ περιγραφή των ἐν αὐτῷ ἀριστουργημάτων καθιστᾷ πιθανόν ὅτι ὁ ποιητὴς ἐξῆσε καὶ ἔγραψεν ἐν Κῷ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς 3ης ἑκατονταστηρίδος π. Χ. Ὁ κ. Βάλδσταῖν ἐξήγησε λεπτομερῶς τὰ ἐν τῷ ποιήματι περιγραφόμενα, πρὸ πάντων δ' εἰκόνα τοῦ Ἀπελλοῦ.

— Τὴν 14 Ἰανουαρίου συνεκροτήθη ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ἡ δεκαπενθήμερος αὐτῆς συνεδρίασις, καθ' ἣν πρῶτος ὁ ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ. Ζουβὲν ἐπέδειξεν ἄγαλμα κρητικῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης, σπουδαιότατον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς, διότι μέχρι τοῦδε εἶνε τὸ μόνον μνημεῖον σχολῆς ἀσκησάσης λίαν σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Ὁ κ. Ζουβὲν ἀπο-